

помни че трѣбва да изразишъ Божията мисль! Сърцето ти затупа по-силно и ти веднага казвашъ: олеле, заболѣ ме сърцето, скоро инжекция! Съ това туштене сърцето ти иска да каже: господарю, дойде врѣме и азъ да се проявя! Туѣ лозе иска да цѣвне и да узрѣе. А ти, като не разбирашъ закона, казвашъ: олеле, заболѣ ме сърцето! Като те забели главата, пакъ казвашъ: заболѣ ме главата, какво да правя? Съ тази болка главата ти иска да каже, че трѣбва да мислишъ. Послѣ, ще се хванешъ за двѣтѣ уши и ще си кажешъ: слушай врѣме е за работа, трѣбва да се опретне на работа. Ами ако онзи склупторъ не вземе чука и не удря своята статуя, тя сама по себе си може ли да стане? Той трѣбва да вземе чука и майсторски да удря. Онзи художникъ сжщо трѣбва да вземе четката и да рисува, но да знае какъ. Онзи, който иска да пише, сжщо трѣбва да знае, какъ да пише. Носътъ само за секнене ли е създаденъ? Азъ като държа кърпата на носа си, казвамъ: Господи, пази ме да не скърбя този мой приятель! Нека мисльта ми бжде тѣѣ свѣтла, тѣѣ чиста, като тази кърпа? Нѣкои, като гледатъ моята кърпа, казватъ: този човѣкъ прави нѣкаква магия. Да, магия правя, но на себе си. Казвамъ си: слушай, ще говоришъ на тѣѣ хора Истината, тѣѣ, както и Господъ на тебе я говори! Тѣѣ сж вѣншни нѣща, но има и единъ вжтрѣшенъ животъ. Единъ день ние ще се освободимъ отъ това тѣло, нѣма да имаме нужда да се секнемъ съ кърпитѣ си. Животътъ ни ще бжде идеаленъ, нѣма да имаме никакаи излишечи и ще бждемъ напълно свободни.